

Predmet C-835/18**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

24. prosinca 2018.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel Timișoara (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

21. studenoga 2018.

Žalitelj:

SC Terracult SRL

Druge stranke u žalbenom postupku:

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul
Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală
Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul de Soluționare
a Contestațiilor

Predmet glavnog postupka

Žalba koju je podnijelo društvo TERRACULT SRL (u daljnjem tekstu: Terracult ili žalitelj) protiv presude koju je u parničnom postupku donio Tribunalul Arad (Viši sud u Aradu, Rumunjska) u sporu između tog društva kao tužitelja i tuženikâ Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 (Glavna regionalna uprava za javne financije u Temišvaru – Okružna uprava za javne financije Arad – Služba za porezni nadzor pravnih osoba br. 5, Rumunjska) i Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul de Soluționare a Contestațiilor (Nacionalna agencija za poreznu upravu – Glavna regionalna

uprava javnih financija u Temišvaru – Služba za postupanje po žalbama, Rumunjska) (u daljnjem tekstu zajedno: druge stranke u postupku).

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Na temelju članka 267. UFEU-a traži se tumačenje članaka 167., 168., 179., 180. i 182. Direktive 2006/112/EZ (u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u) te načela porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti, koja proizlaze iz tih članaka.

Prethodno pitanje

Protive li se, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, Direktivi o PDV-u i načelima *porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti* upravna praksa i/ili tumačenje odredbi nacionalnog zakonodavstva kojima se onemogućava ispravak određenih računa i, posljedično, uvrštavanje ispravljenih računa u prijavu PDV-a – koja se odnosi na razdoblje tijekom kojeg je proveden ispravak u vezi s transakcijama obavljenima u razdoblju u kojem je bio proveden porezni nadzor, nakon kojeg su porezna tijela izdala porezno rješenje koje je postalo konačno – ako se nakon donošenja poreznog rješenja saznalo za dodatne podatke i informacije koji dovode do primjene drugačijeg poreznog režima?

Navedene odredbe prava Unije

Članci 167. i 168., članci 178. do 180. i članak 182. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

Presuda od 22. ožujka 2012., Klub (C-153/11, EU:C:2012:163)

Presuda od 26. travnja 2018., Zabrus Siret SRL (C-81/17, EU:C:2018:283)

Navedene nacionalne odredbe

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată (Uredba vlade br. 92/2003 o Poreznom zakoniku, pročišćena verzija): članak 7. o aktivnoj ulozi poreznih tijela, u skladu s kojim je porezno tijelo ovlašteno po službenoj dužnosti ispitati činjenice, pribavljati i upotrebljavati sve informacije i dokumente potrebne za pravilno utvrđivanje porezne situacije poreznog obveznika te utvrditi i uzeti u obzir sve okolnosti relevantne za pojedini slučaj; članak 12. o dobroj vjeri; članak 47. o poništenju ili izmjeni upravnih poreznih akata; članak 205. o mogućnosti podnošenja žalbe; članak 207., kojim je propisan rok od 30 dana za podnošenje žalbe; članak 213., kojim je u stavku 4. propisano da žalitelji, umješaci ili njihovi zastupnici mogu podnijeti nove dokaze u prilog svojem zahtjevu, u kojem se slučaju porezno tijelo koje je donijelo pobijani porezni

upravni akt ili, ovisno o slučaju, tijelo koje je provelo nadzor može o njima očitovati.

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zakon br. 571/2003 o Poreznom zakoniku), kako je izmijenjen i dopunjen Legeom br. 343/2006 (Zakon br. 343/2006), kojim je u glavi VI. u nacionalni pravni poredak prenesena osobito Direktiva 2006/112/EZ, u članku 159. o ispravku dokumenata propisuje:

„(1) Ispravak podataka navedenih na računu ili u drugim zamjenskim dokumentima provodi se kako slijedi:

(a) ako dokument nije poslan primatelju, on se poništava i izdaje se novi dokument;

(b) ako je dokument poslan primatelju, izdaje se novi dokument, koji mora sadržavati, s jedne strane, podatke iz prvobitnog dokumenta, broj i datum ispravljenog dokumenta, vrijednosti s negativnim predznakom te, s druge strane, ispravne podatke i vrijednosti, ili se izdaje novi dokument koji sadržava ispravne podatke i vrijednosti uz istodobno izdavanje dokumenta s vrijednostima koje imaju negativni predznak u koji se upisuju broj i datum ispravljenog dokumenta.

[...]

(3) Porezni obveznici koji su bili podvrgnuti poreznom nadzoru i u odnosu na koje su utvrđene i dokazane pogreške u vezi s pravilnim utvrđivanjem naplaćenog poreza, s obzirom na to da su te iznose dužni platiti na temelju upravnog akta koji izdaje nadležno porezno tijelo mogu korisnicima izdati ispravljene račune u skladu sa stavkom 1. točkom (b). Na izdanim računima mora se naznačiti da su izdani nakon nadzora te oni moraju biti navedeni u posebnoj stavci u poreznoj prijavi. Korisnici imaju pravo odbiti porez naveden na tim računima u okvirima i pod uvjetima navedenima u člancima 145. do 147.²⁷.

Točka 81.² Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Uredba vlade br. 44/2004 o potvrđivanju pravila kojima se provodi Zakon br. 571/2003. o Poreznom zakoniku):

„(1) U skladu s člankom 159. stavkom 1. Poreznog zakonika, dokument kojim se zamjenjuje račun jest dokument izdan za isporuku robe ili usluga u skladu s obvezama koje proizlaze iz sporazuma ili ugovora kojih je Rumunjska stranka i koji sadržava barem podatke propisane člankom 155. stavkom 19. Poreznog zakonika.

(2) U slučaju da je izdao račune u skladu s određenim režimom oporezivanja i da je nakon toga pribavio popratnu dokumentaciju koja mu omogućuje primjenu izuzeća od poreza na dodanu vrijednost u skladu s člancima 143., 144. ili 144.1. Poreznog zakonika, porezni obveznik može ispraviti izdane račune u skladu s

člankom 159. stavkom 1. točkom (b) Poreznog zakonika primjenjujući sustav izuzeća koji se odnosi na izvršene transakcije.

(3) Tijela poreznog nadzora dopuštaju odbitak poreza na dodanu vrijednost u slučaju kada provjereni dokumenti u vezi sa stjecanjima ne sadržavaju sve podatke iz članka 155. stavka 19. Poreznog zakonika i/ili su netočni, ako dobavljač ili pružatelj usluge tijekom poreznog nadzora kod primatelja ispravi te dokumente u skladu s člankom 159. Poreznog zakonika. Iako je bio podvrgnut poreznom nadzoru, dobavljač ili pružatelj usluge može primijeniti odredbe članka 159. stavka 1. točke (b) Poreznog zakonika kako bi ispravio određene obvezne podatke na računu u skladu s člankom 155. stavkom 19. Poreznog zakonika koji su izostavljeni ili pogrešno navedeni, ali kojima se ne mijenjaju oporezivi iznos i/ili porez koji se odnosi na transakcije ili porezni režim transakcija za koje su izdani prvobitni računi. Takav račun mora se priložiti prvobitnom računu ne navodeći u poreznoj prijavi porezno razdoblje u kojem je proveden ispravak ni u odnosu na dobavljača/pružatelja usluge ni u odnosu na primatelja.

(4) Dobavljači ili pružatelji usluge koji izdaju ispravljene račune nakon poreznog nadzora u skladu s odredbama članka 159. stavka 3. Poreznog zakonika moraju te račune unijeti u evidenciju prodaje pod zasebnom stavkom te ih također navesti u posebnoj stavci u poreznoj prijavi bez obveze naplate poreza na dodanu vrijednost navedenog na tim računima. Kako bi se izbjegle zlouporabe i omogućilo utvrđivanje situacija u kojima su računi izdani nakon poreznog nadzora, dobavljači/pružatelji usluge moraju na takvim računima navesti da su izdani nakon poreznog nadzora. Korisnici imaju pravo odbiti porez na dodanu vrijednost naveden na tim računima u okvirima i pod uvjetima iz članaka 145. do 147.¹ Poreznog zakonika, a porez se navodi u stavkama porezne prijave koje se odnose na stjecanja robe i usluga. Izdavanjem ispravljenih računa ne može se prekoračiti rok propisan člankom 147.¹ stavkom 2. Poreznog zakonika.

Kratak prikaz činjeničnog stanja i postupka

- 1 Nad društvom Donauland SRL (u daljnjem tekstu: Donauland), koje se 1. kolovoza 2016. spojilo s društvom Terracult, proveden je porezni nadzor koji je dovršen u ožujku 2014., a povodom kojeg je utvrđeno da je to društvo u razdoblju od 10. do 14. listopada 2013. isporučilo društvu Almos Alfons Mosel Handels GmbH (Njemačka, u daljnjem tekstu: Almos) uljanu repicu, izdavši u tu svrhu račune, dostavnice i tovarne listove. Nakon što su utvrdila da društvo podvrgnuto nadzoru ne može dostaviti popratnu dokumentaciju kojom bi se potvrdilo da je roba napustila područje Rumunjske, porezna tijela smatrala su da se na to društvo ne može primijeniti izuzeće od PDV-a za isporuke robe unutar Zajednice.
- 2 Ta su tijela 4. ožujka 2014. izdala porezno rješenje (u daljnjem tekstu: prvobitno porezno rješenje) i izvješće o poreznom nadzoru, u kojima su bile utvrđene pojedine dodatne naknade koje Donauland treba platiti, uključujući iznos od 440 241 RON-a po osnovi PDV-a za pojedine isporuke uljane repice Almosu u

listopadu 2013., koje su se smatrale domaćim isporukama, na koje se primjenjuje standardna stopa PDV-a od 24 %.

- 3 Donauland nije osporavao prvobitno porezno rješenje.
- 4 Almos je 28. ožujka 2014. obavijestio Donauland da je utvrdio da su računi u odnosu na društvo Almos izdani s njemačkim poreznim identifikacijskim brojem (u daljnjem tekstu: PIB) i rumunjskim PDV-om tvrdeći, međutim, da roba nije napustila područje Rumunjske te je zatražio izdavanje računa s identifikacijskim podacima poreznog zastupnika Almosa u Rumunjskoj.
- 5 Donauland je u ožujku 2014. na temelju dokumentacije koju je izdao Almos u poslovnim knjigama evidentirao 180 ispravljenih računa u skladu s člankom 159. stavkom 3., izdanih u odnosu na Almos (upućeni ili njemačkom Almosu ili njegovu poreznom zastupniku u Rumunjskoj), iz kojih proizlaze sljedeće transakcije: (1) ispravak isporuka unutar Zajednice i njihova reklasifikacija kao domaće isporuke uz primjenu standardne stope PDV-a od 24 % te (2) ispravak tih domaćih isporuka na koje je primijenjena standardna stopa PDV-a i njihovo uvrštavanje u kategoriju isporuka robe na koje su primijenjene mjere pojednostavljivanja pozivajući se na tvrdnju o pogrešnoj identifikaciji kupca iz obavijesti od 28. ožujka 2014.
- 6 Ispravljeni računi koje je izdao Donauland uvršteni su u prijavu PDV-a za ožujak 2014., a žalitelj je odbio PDV koji se odnosi na te račune od PDV-a dugovanog za tekuće razdoblje.
- 7 Nakon zahtjeva za povrat PDV-a proveden je ponovni porezni nadzor tijekom razdoblja od 28. studenoga 2016. do 10. veljače 2017., nakon čega je izdano porezno rješenje od 10. veljače 2017. (u daljnjem tekstu: naknadno porezno rješenje), kojim je utvrđena obveza Terraculta da po osnovi dodatnog PDV-a plati iznos od 440 241 RON-a naveden u prvobitnom poreznom rješenju.
- 8 Žalitelj je protiv naknadnog poreznog rješenja podnio prethodnu upravnu žalbu, koju je 14. srpnja 2017. odbila Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara (Glavna regionalna uprava za javne financije u Temišvaru).
- 9 Terracult je 2. veljače 2018. podnio Tribunalulu Arad (Viši sud u Aradu) upravnu tužbu tražeći, s jedne strane, djelomično poništenje naknadnog poreznog rješenja u pogledu iznosa od 440 241 RON-a kao i poništenje odluke donesene povodom preliminarne upravne žalbe i odluka koje se odnose na sporedne porezne obveze koje čine zakonske zatezne kamate te, s druge strane, povrat iznosa koji je to društvo platilo na temelju navedenog poreznog rješenja. Terracult je u biti tvrdio da je, unatoč tomu što se izdavanjem ispravljenih računa samo uskladio sa stvarnom poreznom situacijom i odredbama članka 160. stavka 2. točke (c) Poreznog zakonika, primjenjivima na predmetni slučaj, tijelo koje je provelo porezni nadzor pobijanim upravnim i poreznim aktima ponovno u odnosu na njega utvrdilo dodatnu obvezu plaćanja PDV-a u iznosu od 440 241 RON-a (sa sporednim obvezama i pripadajućom kaznom zbog neprijavlivanja) u pogledu

navedenih isporuka uljane repice u listopadu 2013. smatrajući, zbog niza formalnih razloga, da to društvo nije imalo pravo na povrat tog iznosa navodeći ga u prijavi PDV-a za mjesec u kojem su izdani posljednji ispravljeni računi, čime je porezno tijelo povrijedilo načelo neutralnosti PDV-a.

- 10 Tribunalul Arad (Viši sud u Aradu) odbio je tužbu koju je podnio Terracult smatrajući u biti da, s obzirom na to da to društvo nije podnijelo žalbu u kojoj se uz dostavu obavijesti koju je 28. ožujka 2014. primio od Almosa moglo u skladu s člankom 213. stavkom 4. Uredbe vlade br. 92/2003 pozvati na promjenu porezne situacije opisane u prvobitnom poreznom rješenju, koje predstavlja porezni upravni akt kojim je konačno utvrđeno da predmetne transakcije predstavljaju domaće isporuke na koje se primjenjuje stopa PDV-a od 24 %, tako da je konačno dospio dodatni PDV u iznosu od 440 241 RON-a.
- 11 Žalitelj je 29. lipnja 2018. podnio sudu koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku žalbu protiv presude Tribunalula Arad (Viši sud u Aradu).

Bitni argumenti stranaka u glavnom postupku

- 12 Terracult je u prvostupanjskom postupku istaknuo da je situacija koju je utvrdilo tijelo poreznog nadzora točna s aspekta komercijalnog ciklusa robe isporučene klijentu Almosu u listopadu 2013. s obzirom na to da je, postupajući u skladu s informacijama koje je dostavio Almos, koji ga je obavijestio da će roba napustiti područje Rumunjske, gospodarsku transakciju prvobitno tretirao kao isporuku unutar Zajednice te je izdao odnose dostavnice u kojima je naveo njemački PIB svojeg trgovinskog partnera, a da nije primijenio PDV na fakturirane iznose. To je društvo tijekom poreznog nadzora, koji je završio izdavanjem prvobitnog poreznog rješenja, upoznato s činjenicom da su navedene informacije bile netočne s obzirom na to da je roba kupljena putem PIB-a pribavljenog u Rumunjskoj, a ne njemačkog PIB-a te da Almos nakon kupnje nije izravno izvezao robu u područje Zajednice, nego ju je preprodao drugom subjektu na području Rumunjske, društvu Secusigiu SRL, koje ju je, pak, ponovno prodalo društvu Almos, nakon čega je roba izvezena u Njemačku.
- 13 Terracult smatra da je pogrešan zaključak poreznih inspektora u pogledu neopravdanog odbitka iznosa od 440 241 RON-a po osnovi PDV-a na temelju reklasifikacije gospodarskih transakcija kao domaće isporuke. Žalitelj tvrdi da je Almos jedini ugovorni partner u pravnom i ugovornom smislu jer ne postoje dva različita društva, njemački Almos Alfons Mosel Handels GmbH i rumunjski Almos Alfons Mosel Handels GmbH, tako da jednostavna promjena mjesta isporuke robe ni u kojem slučaju nije nalagala sklapanje novog kupoprodajnog ugovora ili dodavanje dodatnih odredaba u kupoprodajnom ugovoru u pogledu promjene osobe kupca ili kakvog drugog primitka plaćanja cijene u odnosu na prvobitnu. Naime, jedina promjena u komercijalnom ciklusu s kojim je žalitelj bio prvobitno upoznat odnosila se na mjesto isporuke robe i implicitno na PIB.

- 14 Terracult tvrdi da je pogrešan i zaključak poreznih tijela u pogledu njihova utvrđenja da je svrha mjera koje je poduzeo nakon prvobitnog poreznog nadzora, koje se odnose na ispravak prvobitno izdanih računa za isporuku unutar Zajednice i njihovo ponovno izdavanje u skladu sa stvarnom situacijom, to jest za domaću isporuku uz primjenu standardne stope PDV-a, bila ostvarivanje nepoštene porezne pogodnosti, da je povrijedio načelo dobre vjere u području oporezivanja odnosno da njegova postupanja predstavljaju zlouporabu sukladno presudi Suda od 22. ožujka 2012., Klub (C-153/11, EU:C:2012:163).
- 15 Žalitelj smatra da je načelo porezne neutralnosti temeljno načelo zajedničkog sustava PDV-a, kojim se nastoji poduzetnike koji su registrirani kao obveznici PDV-a u potpunosti izuzeti od poreza u vezi sa svim njihovim gospodarskim djelatnostima osiguravajući neutralnost oporezivanja za sve gospodarske djelatnosti, neovisno o svrsi ili rezultatima tih djelatnosti, pod uvjetom da one same po sebi načelno podliježu PDV-u. Tvrdi da u okviru gospodarskih transakcija između dva porezna obveznika koji su registrirani kao obveznici PDV-a (kao u predmetnom slučaju) PDV mora imati neutralan učinak kako za prodavatelja tako i za kupca. U tom smislu svaka žaliteljeva radnja u svojstvu prodavatelja koja je usmjerena na ponovnu uspostavu načela neutralnosti PDV-a u odnosu na spornu transakciju predstavlja ostvarivanje legitimnog prava.
- 16 Terracult osobito napominje da mu je na temelju prvobitnog poreznog rješenja naloženo da vlastitim sredstvima plati ukupan iznos PDV-a koji se odnosi na isporuke koje nisu udovoljavale zahtjevima u pogledu isporuke unutar Zajednice. U tom je kontekstu žalitelj ispunio tu obvezu i doista platio taj iznos. Međutim, s aspekta načela porezne neutralnosti nastala je neravnoteža jer porez koji se odnosi na tu transakciju isporuke nije imao neutralan učinak na žalitelja kao prodavatelja, nego je pretrpio gubitak tako plaćenog iznosa za koji kupcu nije izdao račun. Ta neravnoteža bila je osobito nepoštena budući da žalitelj nije bio kriv za situaciju koju je utvrdilo tijelo nadzora, nego je doveden u zabludu u pogledu mjesta stvarnog odredišta prodane robe i kupčeva PIB-a. Stoga se, nakon što ga je porezno tijelo obavijestilo o stvarnom ciklusu isporučene robe i nakon što je Almos priznao svoju grešku u komunikaciji, pozvao na svoje legitimno pravo na ponovnu uspostavu načela porezne neutralnosti usklađujući dokumentaciju u vezi s tom isporukom s činjeničnim stanjem.
- 17 S obzirom na to da je provedenim ispravicima samo ispravio dokumentaciju evidentiranu u poslovnim knjigama u skladu sa stvarnim gospodarskim transakcijama i da mu je cilj bio ponovno uspostaviti i u potpunosti poštovati načelo porezne neutralnosti, žalitelj tvrdi da se neopravdano smatralo da se mjerama koje je poduzeo povrijedilo načelo dobre vjere te da je nastojao ostvariti nepoštenu poreznu pogodnost. Naprotiv, smatra da je gospodarska transakcija isporuke robe partneru Almosu vrlo stvarna.
- 18 U odgovoru na tužbu druge stranke u postupku navele su u svoju obranu da žalitelj nije osporavao prvobitno porezno rješenje premda je podnošenjem žalbe mogao iskoristiti mogućnost koju je zakonodavac dodijelio u članku 213. stavku

4. Poreznog zakonika te u obrazloženju kao novi dokaz navesti obavijest Almosa od 28. ožujka 2014.
- 19 Druge stranke u postupku smatraju da je taj neosporeni dodatni PDV u iznosu od 440 241 RON-a konačno dospio, iz čega slijedi da je prvobitno porezno rješenje porezni upravni akt kojim je konačno utvrđeno da isporuke Donaulanda u odnosu na Almos predstavljaju oporezive domaće isporuke.
- 20 Druge stranke u postupku smatraju da je Donauland, nakon što je porezni nadzor u odnosu na njega dovršen, u ožujku 2014. izvršio niz formalnih transakcija kojima je poništio učinke prvobitnog poreznog rješenja iako porezni upravni akt može u skladu s člankom 50. Poreznog zakonika poništiti, ukinuti ili izmijeniti isključivo nadležno porezno tijelo, i to isključivo u okvirima i pod uvjetima poreznog postupka. Druge stranke u postupku stoga smatraju da je mjerama koje je poduzeo Donauland prekršeno načelo dobre vjere, koje je utvrđeno Poreznim zakonikom.
- 21 Porezna tijela utvrdila su po dovršetku poreznog nadzora 2017. da je to društvo uvrštavanjem podataka u prijavu iz ožujka 2014. nezakonito utjecalo na ukupan iznos dugovanog PDV-a navodeći negativni iznos PDV-a koji uključuje PDV koji proizlazi iz ispravljenih računa izdanih u ožujku 2014.
- 22 Porezna tijela tvrdila su da nisu poštovana pravna pravila o sastavljanju prijave PDV-a u mjeri u kojoj iznosi navedeni u prijavi PDV-a iz ožujka 2014. nisu odgovarali iznosima navedenima u evidenciji zaliha (evidencija prodaje iz ožujka 2014.), tako da je Donauland prekršio nacionalne odredbe o predlošku i sadržaju obrasca (300) naslovljenog „Prijava poreza na dodanu vrijednost”, kojima je propisana obveza navođenja u prijavi podataka iz evidencije prodaje o transakcijama koje su dospjele tijekom referentnog razdoblja.
- 23 Da nije izvršio formalne transakcije u ožujku 2014., Donauland bi evidentirao negativan iznos PDV-a, kako je definiran u članku 147.³ stavku 1. Poreznog zakonika, koji se sastoji od razlike između iznosa PDV-a koji se može odbiti i iznosa naplaćenog PDV-a. Donauland nije mogao dokazati navode u prijavi PDV-a.
- 24 Porezna tijela napomenula su da je reklasifikacija predmetnih isporuka unutar Zajednice izvršena nakon prvobitnog poreznog nadzora. Po dovršetku nadzora zakonski zastupnik Donaulanda izričito je naveo da sporazum između stranaka, odnosno ugovor o kupoprodaji sklopljen s Almosom, nije izmijenjen drugim ugovorima, dodatnim klauzulama ili drugim dokumentima te da se sa stajališta tog društva izvršenim isporukama poštovao sporazum između stranaka, dok je plaćanjem koje je izvršio Almos transakcija dovršena u skladu s ugovorom.
- 25 Ta su tijela tvrdila da se nije promijenila bit transakcije jer su isporuke uvijek izvršavane u odnosu na Almos, a naknadu je platio partner unutar Zajednice, njemački Almos, te da Donauland nije dostavio nikakvu dodatnu dokumentaciju kojom bi potvrdio poništenje određenih gospodarskih transakcija i njihovu implicitnu reklasifikaciju u kategoriju domaćih isporuka (nisu dostavljene isprave

o prijevozu kojima se potvrđuje isporuka robe poreznom zastupniku primatelja unutar Zajednice u Rumunjskoj i nije dostavljena dokumentacija o plaćanju naknade za isporuke koje je izvršio rumunjski gospodarski subjekt).

- 26 Stoga su tijela poreznog nadzora smatrala da je ta obveza koja se odnosi na dodatni PDV postala konačna u odnosu na to društvo, zbog čega žalitelj nema pravo na povrat cjelokupnog iznosa PDV-a navedenog u prijavi iz rujna 2016.
- 27 Stranke u postupku ostaju pred žalbenim sudom pri argumentaciji iznesenoj tijekom prvostupanjskog postupka.
- 28 Terracult je zatražio upućivanje Sudu zahtjeva za prethodnu odluku smatrajući da se društvu ne može uskratiti pravo na povrat obračunatog PDV-a koji se stvarno ne duguje isključivo zbog toga što su isporuke izvršene tijekom razdoblja koje je bilo predmet poreznog nadzora, nakon kojeg je porezno tijelo izdalo porezno rješenje koje je postalo konačno zato što nije osporeno, s obzirom na to da se zajedničkim sustavom PDV-a jamči porezna neutralnost. Rješenjem koje je primijenilo porezno tijelo prekršilo bi se to načelo s obzirom na to da je društvo nepopravljivo oštećeno za iznos od 440 241 RON-a, koji se sastoji od PDV-a za koji zapravo nije postojala obveza naplate i uplate u proračun.

Sažetak obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 29 Prethodno pitanje odnosi se na usklađenost odredbi nacionalnog zakonodavstva kojima se utvrđuje poseban postupak za pobijanje upravnih poreznih akata i ispravak računâ u slučaju da se nakon poreznog nadzora saznalo za određene podatke i određene dodatne informacije koje bi mogle dovesti do primjene drugačijeg poreznog režima s načelima porezne neutralnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti, koja proizlaze iz članka 167., 168., 179., 180. i 182. Direktive o PDV-u 2006/112/EZ.
- 30 Sud koji je uputio zahtjev za prethodnu odluku smatra da je pravno pitanje o kojem je riječ u ovom predmetu identično onom u predmetu C-81/17, Zabrus, na koji se poziva žalitelj, ali s obzirom na tumačenje koje je Sud dao u predmetu C-81/17 i s obzirom na činjenicu da odlučuje u posljednjem stupnju smatra da je potrebno Sudu uputiti predmetno pravno pitanje.